

अङ्गाधीश पु० ईत० । अङ्गदेशाधिपे कर्णे लग्नाधिपे च
“अङ्गाधीशः स्वगृहे बुधगुरुकविभिः संयुत” इति
जातकम् । अङ्गाधीश्वरादयोऽप्यत्र ।

अङ्गार अस्त्री० अङ्ग-आरन् । अङ्गदग्धे-अग्निसंक्रान्ते
अग्निशून्ये वा (आङ्गर) इति प्रसिद्धे काष्ठखण्डे । “घृत-
कुम्भसमा नारी तप्राङ्गारसमः पुमानिति” “ज्वलदङ्गार-
सन्निभमिति” “अङ्गारे शतधौतेऽपि मालिन्धं नैव
गच्छतीति” । “उष्णो दहति चाङ्गारः शीतः कृष्णायते
करमिति” च पुरा० । “असौ वावादित्योऽग्निर्दिशो-
ऽङ्गारो” इति ऋ०ब्रा० । “व्यङ्गारे भुक्तवज्जने” इति
स्मृतिः । “अङ्गारा अङ्गार” इति यजु० । “येऽस्याङ्गारा
आसंस्ते ऽङ्गारसोऽभवाद्भिति” ऐत० ब्रा० । भौमग्रहे पु०
रक्तवर्णे न० तद्वति लि० । पाशा०यत् अङ्गार्या स्त्री तत्सङ्घे ।

अङ्गारक अस्त्री अङ्गार+स्वार्थे कन् । अङ्गारे “अङ्गारकस्त्व-
न्याञ्चेति” पुरा० । “अष्टावङ्गारके तथेति” ज्योतिषम् ।
“अङ्गारके कुमारञ्च बुधे नारायणं तथेति” पुरा० । अस्थ
चारो यथा

“यद्युदयर्चाङ्गं करोति नवमाष्टमसप्तमर्क्षेषु । तद्वक्रसृष्ण-
सुदये षोडाकरमग्निवार्त्तानाम् ॥ द्वादशदशमैकादशनक्ष-
त्राङ्गितः कुजोऽशु सुखम् । दूषयति रसानुदये करोति
रोगानष्टिं च ॥ व्यालं तयोदशर्चाञ्चतुर्दशाद्वा विपच्यते
ऽस्तमये । दंष्ट्रिव्यालसृग्नेभ्यः करोति षोडं सुभिर्षं च ॥
रुधिराननमिति वक्रं पञ्चदशात् षोडशाच्च विनष्टे
तत्कालं सुखरोगं समर्थं च सुभिन्नमावहति ॥ असिसुशलं
सप्तदशादष्टादशतोऽपि वा तदशु वक्रे । दस्युगणेभ्यः
षोडं करोत्यष्टिं सशस्त्रभयम् ॥ भाग्यार्यमोदितो यदि
निवर्त्तते वैश्वदेवते भौमः । प्राजापत्येऽस्तमितस्त्रीनपि
लोकाग्निपीडयति ॥ अश्विनोदितस्य वक्रं पुष्ये मूर्धाभि-
षिक्तपीडाकृत् । यस्मिन्नृक्षेभ्युदितस्तद्दिग्ब्यूहान् जनान्
हन्ति ॥ मध्ये न यदि मघानां गतागतं लोहितः करोति
ततः । पाण्डुरो नपो विनश्यति शस्त्रोद्योगङ्गयमष्टिः ॥
भिन्त्वा मघां विशाखां भिन्दन् भौमः करोति दुर्भिक्षम् ।
मरकं करोति घोरं यदि भिन्त्वा रोहिणीं याति ॥
दक्षिणतो रोहिण्याश्चरन् महीजोऽष्टिनिपहकृत् ।
धुमायन् सशिखो वा विनिहन्त्यात् पारियातस्थान् ॥
प्राजापत्ये अश्वणे मूले तिसृषूत्तरासु शाक्रे च । विचरन्
घननिवहानासुषघातकरः क्षमातनयः ॥ चारोदयाः
प्रशस्ताः अश्वणमघादित्यमूलहस्तेषु । एकपदाञ्चिविशाखा-

प्राजापत्येषु च कुजस्य ॥ विपुलविमलमूर्त्तिः किंशुकाशोक
वर्णः स्फुटरचिरमयूखस्तप्रताम्रप्रभाभः । विचरति यदि
मार्गं चोत्तरं भेदिनीजः शुभकद्वनिपानां हार्त्तिदश
प्रजानाम् ॥” इति दृष्टसंहिता ।

तस्य भक्तिदेशादि अहमत्प्रध्याये तत्रैवोक्तं यथा

“शोणस्य नर्मदाया भीमरथायाश्च पश्चिमार्धस्थाः ।
निर्विन्ध्य वेत्वती सिन्धु गोदावरी वेष्ठा ॥ मन्दा-
किनी पयोष्णी महानदी सिन्धुमालतोपाराः । उत्तर
पाण्डुरमहेन्द्राद्रिविन्ध्यमलयोपगम्योलाः ॥ द्रविडविदेहा
भ्राह्मसकभासापुरकौङ्कणाः समन्त्रिशकाः । कुन्तलकेरल-
दण्डककानिपुरश्लेच्छसङ्करजाः ॥ नासिक्यभोगवर्धन-
विराटविन्ध्यप्राद्रिपार्शगा देशाः । ये च पिवन्ति सुतोयां
तापीं ये चापि गोमतीसलिलम् ॥ नागरकपिकरपारत-
ञ्जताशनाजीविशस्त्रवार्त्तानाम् । आटविकदुर्गकवटवधक-
नृशंसावलिप्रानाम् ॥ नरपतिकुमारकुञ्जरदाम्भिकडिम्भा-
भिघातपशुपानाम् । रक्तफलकुसुमविद्रुमचमूपशुडमद्य-
तीक्ष्णानाम् ॥ कौशभवनान्निहोतिकधात्वाकरशाक्यभिक्षु-
चौराणाम् । शठदीर्घवैरवह्वाशिनां च वसुधासुतोऽधिपतिः”
इति । अङ्गारमिव इवार्थे कन् । रक्तवर्णत्वात् कुरष्टकटचे,
(भीमराज) इति ख्याते-अङ्गाराजद्ये च पु० । अस्त्यार्थे
कन् । विस्फुलिङ्ग इति विख्याते-अङ्गारचुद्रांशे न० ।
“दूर्वां लाक्षा हरिद्रे द्वे मञ्जिष्ठा सेन्द्रवारुणो । दृहती सैन्धवं
कुष्ठं रास्ना मांशी शतावरी । आरनालाढकेनैव तैलप्रस्थं
विपाचयेत् । तैलमङ्गारकं नाम सर्वज्वरविनाशनमिति”
चक्रदत्तवैद्यकोक्ते तैलभेदे न० । [विक्रयार्थमङ्गारकारके ।
अङ्गारकारिन् लि० अङ्गारं करोति कृ-ण्णिनि । काष्ठं दुग्ध्वा
अङ्गारकमणि पु० अङ्गारकस्य प्रियः मणिः । प्रबाले तस्य
च रक्तवर्णत्वात् तत्प्रियत्वं “माणिक्यं भास्करे
देयं चन्द्रे सक्तां प्रदापयेत् प्रबालञ्च कुजे दद्या”दित्यादिना
तत्कृताशुभप्रतीकाराय प्रबालदानोक्तेः तत्प्रियत्वम् ।
अङ्गारकुष्ठक पु० अङ्गारवर्णं कुष्ठमिव कन् । हृतावलीनाम-
कौषधिभेदे ।
अङ्गारधानी स्त्री अङ्गाराणि धीयन्तेऽस्याम् धा-आधारे
ल्युट् ङीप् । (आडठा) इति ख्याते अङ्गाराधान-
पात्रासु स्वार्थे कन् । अङ्गारधानिकाप्यत्रैव ।
अङ्गारपरिपाचितं न० अङ्गारेण (ज्वलदग्निव्याप्तकाष्ठखण्डेन)
परिपाच्यते परि+पच-स्वार्थे णिच्-क्त इत० । (कवाव)
इति प्रसिद्धे-पक्षमांसादौ ।